

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3216202430
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3216202430.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte, zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek senátu Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpená opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, pracovisko Bánovce nad Bebravou, dieťa rodičov: matky, O. A., štátnej občianky Slovenskej republiky, bytom I. E. I., S. XXXX/XX a otca, P. F., štátneho občana Slovenskej republiky, bytom I. E. I., Z. XXXX/XX, o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 13. októbra 2016, č. k. 3P/86/2016-54, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 4P/64/2014-72 zo dňa 10.12.2014 tak, že s účinnosťou od 01.09.2016 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. P. zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 110,- eur mesačne, ktoré výživné uložil otcovi platiť k rukám matky vždy do 15-teho dňa v tom ktorom mesiaci vopred. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.09.2016 do 30.09.2016 vo výške 10,- eur uložil otcovi zaplatiť matke spolu s prvým bežným výživným po právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

2. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že k poslednej úprave vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti došlo rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 4P/64/2014-72 zo dňa 10.12.2014, ktorým súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. dieťa zo sumy 70,- eur na sumu 100,- eur mesačne. Mal. P. mala v čase posledného rozhodovania o výživnom osem rokov a navštevovala 3. ročník základnej školy. Matka dieťaťa bola v roku 2014 nezamestnaná a poberala čiastočný invalidný dôchodok 163,40 eur mesačne a k tomu jej bola vyplácaná suma od 20-70 eur mesačne z titulu náhrady škody. Otec dieťaťa bol zamestnaný vo firme D. spol. s.r.o. s priemerným čistým mesačným príjmom 330,-eur. Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 3P/91/2015-49 zo dňa 11.11.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k.19CoP/1/2016-84 zo dňa 24.03.2016, bol návrh matky na zvýšenie výživného ako nedôvodný zamietnutý z toho dôvodu, že vzhľadom na pomerne krátku dobu, ktorá uplynula od predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom (január 2015) do podania nového návrhu, nedošlo k žiadnym podstatným a trvalým zmenám pomerov. Na strane maloletej nebola zistená žiadna kvalifikovaná zmena pomerov, maloletá bola žiačkou 4. ročníka tej istej základnej školy, rovnako ako v čase posledného rozhodovania o výživnom navštevovala tanečný krúžok, s ktorým mala matka spojené približne rovnaké výdavky. Jej mimoškolské aktivity sa nezmenili, sú totožné ako v čase poslednej úpravy, obdobné sú aj ďalšie náklady na jej potreby. Matka poberala invalidný dôchodok vo výške 235,10 € mesačne a otcov príjem bol vo výške 429,35 € mesačne.

Potreby maloletej sa teda podstatne nezvýšili, nezmenili sa výrazným spôsobom ani pomery na strane rodičov, a preto bol postup súdu prvého stupňa správny.

3. Okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, že došlo k zmene pomerov tak na strane mal. dieťaťa ako i na strane rodičov a z uvedeného dôvodu rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca. Matka je naďalej poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 236,80 eur mesačne a prídavku na dieťa vo výške 23,52 eur. Exekučne sa jej vypláca popri bežnom výživnom vo výške 100,- eur aj zameškané výživné vo výške 140,- eur mesačne. Náhrada škody, ktorá jej bola donedávna vyplácaná, je v súčasnej dobe pozastavená z dôvodu vedenej exekúcie na výživnom voči otcovi dieťaťa. Spolu tak celkový príjem matky predstavuje sumu vo výške 500,32 eur mesačne. Mal. P. je žiačkou druhého stupňa základnej školy, od septembra 2016 navštevuje 5. ročník. Matke vznikli na začiatku školského roka výdavky na zakúpenie školských pomôcok a učebníc (8-11 eur), na školské exkurzie a na poplatky za ZRPŠ - (12,- eur). Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že mal. P. sa od posledného rozhodovania o výživnom zdravotný stav podstatne nezlepšil, naďalej má ťažkosti spočívajúce v ochorení nôh, matka jej zakúpila podsedák v hodnote 30,- eur a zakupuje jej špeciálnu obuv a vložky do topánok dvakrát ročne. Matka dcéru hradí len desiate, obedy jej nemá z čoho hradiť. Zakupuje jej probiotiká v hodnote 8 eur týždenne, nakoľko má dcéra problémy s obličkami. Mal. P. navštevuje výtvarný krúžok. Nájomné sa matke od posledného rozhodovania zvýšilo o 10,- eur a spláca pôžičku, ktorú si zobrala na kúpu novej práčky. Otec mal. dieťaťa je rovnako, ako v čase posledného rozhodovania o výživnom zamestnaný v spol. D.J. spol. s r.o. s priemerným čistým mesačným príjmom 330,- eur. Porovnaním príjmu otca v čase posledného rozhodovania a teraz, súd zistil, že príjem otca mierne poklesol o cca 30,-eur. Súd prihliadal na zmenu pomerov, ktorá na stala od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, kedy mal. P. navštevovala prvý stupeň základnej školy, teraz je žiačkou druhého stupňa. Z uvedeného dôvodu nepochybne vzrástli náklady na uspokojovanie potrieb mal. dieťaťa v súvislosti s výučbou ale aj záujmových aktivít, nákladov na jej zdravotnú starostlivosť. Pri určení výšky výživného súd prihliadal aj na tú skutočnosť, že otec nad rámec súdom určeného výživného mal. P. neprispieva. Bežné výživné platí otec riadne, na strane druhej má dlh na zameškanom výživnom, ktoré je exekučne vymáhané. Zároveň prihliadal na rast životných nákladov. Po zohľadnení potrieb maloletej, schopností a možností rodičov, okresný súd považoval za primerané zvýšiť výživne zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 110,- eur mesačne. Prvoradou povinnosťou otca je uspokojovať potreby mal. dieťaťa a až následne uhrádzať svoje náklady a uspokojovať svoje potreby, a to s poukazom na tú skutočnosť, že v prípade otca nejde o náklady, ktoré je povinný vynaložiť, (týždenné náklady na tabak v sume 5,- eur, čo je cca 20,- eur mesačne, financovanie pôžičiek, ktoré v súčasnosti nemá z čoho splácať a pod.) a zároveň takéto výdavky nemôžu byť na ujmu výživy mal. dieťaťa. K zvýšeniu pristúpil súd od 01.09.2016 z dôvodu, že mal. P. od septembra 2016 nastúpila do 5. ročníka základnej školy. Výživné, ktoré žiadala matka určiť vo výške 170,- eur mesačne, súd považoval už za neodôvodnené a neprimerané vzhľadom na súčasné schopnosti a možnosti otca dieťaťa.

4. Právne svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil ust. § 26, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1,3 zákona o rodine a § 120 ods. 1 CMP.

5. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie matka dieťaťa, v ktorom žiadala, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že uloží otcovi platiť výživné tak, ako požadovala, teda v sume 170,- eur mesačne. Uviedla, že poisťku na dieťa nezačala platiť, túto platí od jej narodenia, taktiež jej roky platí kurz anglického jazyka, na ktorý otec neprispieva. Súd do jej príjmu neustále započítava zrazené exekučne oneskorené výživné vo výške 140,- eur mesačne, čo považuje za nesprávne, pretože takúto vysokú sumu nikdy nedostala. Celkový jej príjem tvorí len dôchodok, rodinné prídavky a výživné od otca dieťaťa, čo je asi 350,- eur, nie 500,- eur, ako uvádza súd. Namietala aj výšku príjmu otca dieťaťa, pretože podľa zákona je minimálna mzda 405,- eur mesačne v hrubom, teda 344,31 eur v čistom. Zistenia súdu o výške príjmu otca považovala za nedostatočné. Ďalej namietala rozpor medzi ústnym odôvodnením rozhodnutia a jeho písomným vyhotovením v tom smere, že napríklad v odôvodnení je uvedené, že nemala si kupovať práčku na splátky, ale zánovnú, ktorú by jej ale na splátky nedali. Ďalej jej súd vytkol, že nemá dcéru kupovať probiotiká a podporné lieky, ktoré sú ale doporučené lekármi a že jej má dávať výživnú stravu. Poukázala na to, že otec dieťaťa má príjem postihnutý exekúciami v prospech pôžičkových inštitúcií, že peniaze míňa na alkohol, tabak. To, že si hľadá inú prácu, otec dieťaťa uvádza už minimálne 2 roky. Namietala výšku telefónneho paušálu otca vo výške 30,- eur mesačne. Poukázala nato, že s jej nízkym príjmom musí živiť dve osoby, pričom nemôže pracovať zo zdravotných dôvodov.

6. Opatrovník dieťaťa sa k odvolaniu matky písomne vyjadril tak, že žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému na ďalšie konanie s tým, aby súd prehodnotil doteraz zistený skutkový stav a riadne prešetril zárobkové možnosti otca a jeho príjmy a zväžil opodstatnené potreby maloletého dieťaťa.

7. Otec dieťaťa sa k odvolaniu matky písomne nevyjadril.

8. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 2 ods. 1,2, § 65 a 66 Civilného mimosporového poriadku. Procesný postup odvolacieho súdu vyplynul z intertemporálnej úpravy v § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorým došlo k rekodifikácii predchádzajúceho procesného predpisu - Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) s účinnosťou od 1. júla 2016. V zmysle uvedenej úpravy platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania odporcu nariaďovať pojednávanie. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok okresného súdu vo veci samej je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. V danom prípade sa matka svojim návrhom domáhala zvýšenia výživného na mal. P., pričom o vyživovacej povinnosti otca bolo naposledy právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 3P/91/2015-49 zo dňa 11.11.2015, ktorým súd zamietol návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca. Na základe návrhu matky bolo teda úlohou okresného súdu posúdiť, či od tohto posledného rozhodnutia o úprave vyživovacej povinnosti otca k maloletej došlo v zmysle § 78 ods. 1, 3 zákona o rodine k podstatnej zmene pomerov, ktorá zmena by odôvodňovala aj zmenu rozhodnutia o výživnom zo strany otca. Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že s poukazom na ustanovenie § 78 ods. 1 zákona o rodine nemôže byť úlohou súdu nanovo posudzovať vyživovaciu povinnosť povinného voči oprávnenému a tým revidovať predchádzajúce rozhodnutie súdu o výživnom, ktorá revízia je podľa ustálenej súdnej praxe neprípustná.

10. Na základe preskúmania správnosti výroku rozsudku okresného súdu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Krajský súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s týmito skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci a podľa 387 ods. 2 CSP na ne v plnom rozsahu poukazuje.

11. Odvolacia námietka matky smeruje proti tomu, že okresný súd nedostatočne zistil skutočné zárobkové možnosti otca a nesprávne posúdil jej skutočné výdavky súvisiace s výživou dieťaťa.

12. Po preskúmaní veci krajský súd zistil, že okresný súd sa podrobne vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami a argumentami účastníkov, v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Okresný súd sa podrobne zaoberal príjmami a výdavkami matky detí, nákladmi na výživu detí a príjmami a výdavkami otca detí, vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania a na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že odôvodneným potrebám maloletých detí, príjmovým schopnostiam matky na jednej strane, ale aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca na druhej strane, zodpovedá zvýšená vyživovacia povinnosť otca po 110,- eur s účinnosťou od 01.09.2016. Krajský súd zistil, že v odvolacom konaní matka detí neuviedla žiadne nové skutkové či právne argumenty, ktoré by boli spôsobilé privodiť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

13. Okresný súd v napadnutom rozsudku zohľadnil i matkou namietané náklady na kúpu práčky, pričom zohľadnil i zvýšené náklady na výchovu dieťaťa, súvisiace s jeho prechodom na druhý stupeň základnej školy. Taktiež namietaný príjem matky od posledného rozhodovania súdu o výživnom je v podstate rovnaký (predtým invalidný dôchodok 235,10 eur mesačne a prídavky na dieťa 23,52 eur mesačne, teraz invalidný dôchodok 236,80 eur mesačne a prídavky na dieťa 23,52 eur mesačne).

14. Pokiaľ ide o námietku matky dieťaťa ohľadne nedostatočne zisteného príjmu otca, okresný súd vychádzal z písomnej správy zamestnávateľa otca zo dňa 17.08.2016, v ktorej spoločnosti otec pracuje dlhodobo, od 09.08.2010 a o ktorej správnosti a úplnosti okresný súd nemal dôvod pochybovať. Ani matka dieťaťa v odvolaní, či opatrovník v písomnom vyjadrení neuviedli žiadne skutočnosti odôvodňujúce záver o prípadnej nesprávnosti tohto potvrdenia. Podľa predmetného potvrdenia predstavoval za obdobie od júla 2015 do júla 2016 priemerný hrubý mesačný príjem otca sumu 472,66 eur, z ktorého príjmu sú mu vykonávané zákonné odvody aj zrážky zo mzdy v sume od 74,15 eur do 149,16 eur, a preto jeho priemerný mesačný čistý príjem dosahuje len sumu 390,09 eur.

15. Vyhodnotiac všetky tieto okolnosti, nemožno záveru okresného súdu o tom, že otec je vzhľadom k zákonom stanoveným rozhodujúcim kritériám spôsobilým plniť si vyživovaciu povinnosť k mal. P. v určenej mu výške, z hľadiska jeho správnosti nič vytknúť.

16. Na základe vyššie uvedeného dospel krajský súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Krajský súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 52 v spojení s § 2 ods. 1 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).